

så kan der da aldrig være tale om, at man tager noget, uanset hvordan man laver beregningen.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg kan også se her, at ministeren nikker lidt med hovedet. Der var måske en lille smule om snakken i det, jeg sagde, og det tror jeg i grunden at vi skal lade det blive ved.

Vi kan få et notat, om der ikke er noget om, at de fiskede fuldt ud i disse 2 år, og så sige, at vi tilgodeser dem, men at det er vores udstillingsvindue, og at vi vil gerne bevare de 200 havne.

Formanden:

Fru Lene Espersen som ordfører.

Lene Espersen (KF):

Formålet med denne her forespørgsel er at følge op på den vedtagelse, et bredt flertal i Folketinget stod bag i februar måned, og som skal sikre fiskerierhvervet nogle gode fremtidsmuligheder og i højere grad indrette den nationale regulering af fiskeriområdet, så erhvervet er økonomisk selvberende og kan overleve international konkurrence.

Med sammenfaldet af Danmarks formandskab for EU i andet halvår 2002, samtidig med at den fælles EU-fiskeripolitik skal revideres, har vi faktisk alle muligheder for at få tingene til at gå op i en højere enhed. Kommissionens grønbog indeholder mange spændende bud på fremtiden, og det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat sammen med mange andre partier i Folketinget, er et skridt i den rigtige retning.

Det, der desværre er kendsgerninger, er, at de sidste mange års reguleringspolitik har båret lidt præg af lappeløsninger og manglende fiskeripolitisk handlekraft. Ja, man kunne næsten fristes til at sige, at det har været en konservativ fiskeripolitik, men det kunne godt være, at et bedre ord var, at det har været en lidt reaktionær fiskeripolitik, for Danmark er i dag i en situation, hvor vi har en ældgammel fiskeriflåde, som har vanskeligt ved at konkurrere.

Derfor har vi også oplevet, at når man har skullet fordele kvoter i internationalt farvand, har der været lange diskussioner om den atlanto-skandiske sild, om loddefiskeriet og blåhvilingsfiskeriet, og at der er der meget, der er gået Danmarks næse forbi, fordi der desværre har hersket et dogme om, at hvad ikke alle har adgang til, skal ingen have adgang til. Dermed har

Danmark altså ikke fået de andele, som vi kunne have fået, hvis vi havde været med fra starten.

En så sølle og middelmådig tilgang til tingene er uholdbar, og derfor er Det Konservative Folkeparti glad for, at Folketing og regering nu tager sagen så alvorligt, at der rent faktisk sker noget fremadrettet.

Vi er glade for den opdeling, der er af fiskeriet i de tre segmenter, for vi må erkende, at fiskeriets art, type, vilkår og forudsætninger er vidt forskellige for de tre segmenter. Vi er glade for, at man tilgodeser det kystnære fiskeri, hvor man lægger vægt på øget frihed og fleksibilitet. Selv om det i størrelse sammenlignet med andet fiskeri måske ikke udgør så stor en procent, er der ingen tvivl om, at det for lokalsamfundene har en kolossal stor betydning, og at det betyder meget, at vi sikrer gode økonomiske vilkår.

For det demersale fiskeri er en stor del af løsningen langt bedre selektivitet. Den uretfærdighed, der ramte fiskerne efter nytår, hvor EU gennemførte en kasse i Nordsøen og dermed lagde store restriktioner på alle typer fiskeri for at beskytte torsken alene, fortæller med al tydelighed, hvor ulogisk og ineffektiv EU's fiskeripolitik gennem årene har været.

Målsætningen er jo, når vi taler selektivitet, at få frasorteret de fisk, man ikke må fange, sørge for, at man fanger de største fisk, at selektionen sker så tidligt som muligt under fangstprocessen, og at fangstredskabet fungerer lige effektivt uanset presset i fangstrusen og uanset tidspunktet i processen.

Med andre ord er det, vi skal arbejde for, at redskaberne skal være så effektive som muligt, og også så effektive, at man ikke slipper de fisk løs, man ikke ønsker at fange ved overfladen. Deres chance for at overleve skal være så stor som overhovedet muligt.

Jeg tror faktisk også, der er en mulighed for at se på nye typer redskaber i denne her diskussion, og det er da bestemt en af de ting, vi skal diskutere bl.a. på grønboeshøringen.

Endelig er der det pelagiske fiskeri og industrifiskeriet, hvilket i de sidste par måneder har givet anledning til en meget engageret debat. Udgangspunktet er vi sådan set alle sammen enige om: Der skal findes en løsning, så det pelagiske fiskeri i flådestørrelse og sammensætning tilpasses de fiskerimuligheder, der er, og således at den høje standard på konsumfisk, som der hidtil har været i det pelagiske fiskeri, bevares.

Hvis den målsætning skal opfyldes, uden at statskassen skal bruge hundredvis af millioner